

- 52 ἐπιστάμενοι. Ἐφη δὲ, καὶ περὶ τῶν φίλων αὐ-
τὸν λέγειν, ὡς εἶδέν ὄφελος εὐνης εἶναι, εἰ μὴ καὶ
ὠφελεῖν δυνήσονται· μόνος δὲ φάσκειν αὐτὸν ἀξίως
εἶναι τιμῆς τῆς εἰδότας τὰ δέοντα, καὶ ἐρμηνεύσαι
δυναμένους. ἀναπεύθοντα ἔν τῆς νέης αὐτὸν, ὡς αὐ-
τὸς εἶη σοφώτατός τε καὶ ἄλλης ἰκανώτατος ποιῆσαι
σοφῆς, ἕτω διατιθέναι τῆς αὐτῶ συνόντας, ὥστε
μηδαμῶ παρ' αὐτοῖς τῆς ἄλλης εἶναι πρὸς ἑαυτὸν.
- 53 Ἐγὼ δὲ αὐτὸν οἶδα μὲν καὶ περὶ πατέρων τε καὶ
τῶν ἄλλων συγγενῶν τε καὶ περὶ φίλων ταῦτα λέ-
γοντα· καὶ πρὸς τέτοις γε, ὅτι, τῆς ψυχῆς ἐξεληθεί-
σης ἐν ἡ μόνῃ γίνεται φρόνησις, τὸ σῶμα τῶ οἰκειο-
τάτῃ ἀνθρώπῃ τὴν ταχίστην ἐξενέγκαντες ἀφανί-
ζουσιν.

§. 52. δυνήσονται] Excepta Ca-
stal., in edd. vett. et Paris. est δυ-
νήσονται, perperam. Nam εἰ μὴ
indicatio fut. iungi solet. Vid.
Ind. ad Cyropaed.

τῆς εἰδότας τὰ δέοντα κ. ε. δ.]
De Pericle paulo ante locuto hic
in mentem venisse suspicor Xeno-
phonti in Thucydidis historia sibi
lecta II, 60: ubi de se Pericles,
εἶδένος, ait, οἶομαι ἡσῶν εἶναι
γνώσασθαι τε τὰ δέοντα, καὶ ἐρμηνεύ-
σαι ταῦτα. Multos illa habuerunt
imitatores, non certe antiquiorem
Xenophonte, cui hoc egregium
praebet testimonium Diogenes
Laërt. II, 57: ὅτι καὶ τὰ Θουκυδί-
δου βιβλία λανθάνοντα, ὠφελέ-
σθαι δυνάμενος, αὐτὸς εἰς δόξαν
ἤγαγεν. Hac etiam in parte Pla-
toni praestitit Xenophon. vid.
Diogenes Laërt. IX, 40. Valken.

ἀναπεύθοντα] Ed. Paris. ἀναπι-
θόντα.

ὥστε μηδαμῶ] Aristides T. II,
p. 268 eadem constructione: καὶ
τὸ χαρίζεσθαι μηδαμῶ τιθέντας
πρὸς τὸ βέλτιστον. Sic alii μη-
δαμῶ τιμῶν dicunt pro *nibili face-
re*. Vide Abresch. Animadv. ad
Aeschyl. III, p. 91. Est igitur μη-
δαμῶ εἶναι simile Latino, *nullo loco
esse*, μηδαμῶ τιθέναι, *nullo loco ni-*

merare, ut loquitur Cicero de Fin.
II, 28. Ruhnke.

πρὸς ἑαυτὸν] H. e. *prae se, se
comparentur cum ipso*. De usu
comparandi huius particulae dixi
ad Xen. de Mag. Eq. V, 13. Caeteram
pro ἑαυτὸν Ernestus vult
scribi αὐτὸν. Recte: si constet,
auctorem hic secutum esse sum-
mam in scribendo ἀκρίβειαν. Ea-
dem haec etiam paulo ante requi-
rebat αὐτῶ pro αὐτῶ seu ἑαυτῶ,
quod est in edd. vett. et Paris.

§. 53 τε καὶ περὶ φίλων] Haec
non interpretatus est Bessario. Sed
spuria non debent putari: ut non-
nulli somniant: nam respondent
Irho 52.

ταῦτα λέγοντα] Cl. Ruhnke-
nius post haec verba suspicatur
esse lacunam. Sed lector attentus
facile animadvertet a §. 55 vsque
diluī etiam hoc crimen. Monuit
etiam recte hoc Hindenburg.

ὅτι τῆς ψυχῆς] Pro *διότι*, re-
cepi ex MS. I ὅτι, probante Er-
nesto. Nam refertur ὅτι ad elli-
psin, ex superioribus facile intel-
ligendam, οἶδα αὐτὸν λέγοντα.

ἀφανίζουσιν] Sic recte Ernestus
in ed. postrema ob tempora prae-
sentia in seqq. recepit ex MS. I,
Iunt., Paris. et Steph. sec. pro
ἀφα-